

Forslag til lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 25/11 92).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 6–8 opførte sager, nemlig:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om erhvervsuddannelser. (For perioden 1. januar 1993 til 31. december 1995).

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 25/11 92).

7) Første behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om skolepraktik i erhvervsuddannelserne.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 25/11 92).

8) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om erhvervsgrunduddannelse.

Af undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder).

(Fremsat 25/11 92).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Anne-Marie Meldgaard (S):

De lovforslag, Folketinget nu behandler, er en udmøntning af det praktikpladsforlig, som syv af Folketingets partier indgik den 20. november 1992.

Dette forlig drejer sig om en solidarisk tilskudsbidragsordning for både den offentlige og den private sektor inden for en periode, som er begrænset til 3 år. Efter min mening skal forliget alene betragtes som en gevinst til de praktikpladsøgende og ikke som en sejr for hverken højre eller venstre side af Folketinget.

Formålet med aftalen er indlysende, nemlig at hjælpe de ca. 18.000 unge, som venter på at kunne færdiggøre deres erhvervsuddannelse. Incitamentet for arbejdsgiverne til at indgå uddannelsesaftaler med de unge, som har afslut-

tet den anden skoleperiode, er et arbejdsgiverfinansieret tilskud på henholdsvis 52.000 kr. og 48.000 kr., alt efter tidspunktet for aftalens indgåelse. Blot er vi kede af, at der ikke var politisk flertal for at fastholde bundfradraget på 6.000 kr.

Det er en samfundsopgave, som påhviler os alle, at give de unge en så god start på arbejdsmarkedet som muligt. Det koster jo alt sammen – i dette tilfælde et arbejdsgiverbidrag på 1.500 kr. pr. ansat – og på den måde er det op til de fleste virksomheder selv at få kanaliseret pengene tilbage i virksomheden ved at indgå uddannelsesaftaler.

Hvad angår skolernes mulighed for at godkende praktiksteder på en navngiven elev, er der efter Socialdemokratiets mening tale om en fantastisk tillidserklæring til de lokale uddannelsesudvalg og skolerne. De skal i fællesskab forvalte de muligheder, loven indeholder, og det indebærer et stort ansvar over for den enkelte elev, som i den sidste ende skal bestå en svendep prøve eller en eksamen.

For så vidt angår lovforslaget om skolepraktik er uddannelsesgarantien sikret i de 3 år, aftalen løber, og det er glædeligt. Jeg ville gerne se det parti, som vil løbe fra ansvaret over for de unge, hvis det ikke i stort omfang lykkes at få nedbragt skolepraktikken. Skulle det mod forventning ikke lykkes, er jeg overbevist om, at forligspartierne også vil kunne klare et sådant problem i 1996, i hvert fald på en måde, som er tilfredsstillende for de unge.

En af de markante ting i både erhvervsuddannelsesloven og skolepraktikloven er en fastholdelse af overenskomstmæssig løn under skoleophold. Jeg må indrømme, at Socialdemokratiet har større tiltro til arbejdsmarkedets parter end de øvrige forligspartier, og vi mener, at en henstilling til parterne i de kommende overenskomstforhandlinger om at holde elevlønningerne i ro i de 3 år, aftalen omfatter, er utidig indblanding og lidt formynderisk; det kunne vi nok være foruden. Der er jo tale om en solidarisk løsning på praktikpladsproblemet, så jeg overlader det i hvert fald trygt til arbejdsmarkedets parter at løse det problem.

De tre lovforslag vedrørende AER-loven, skolegodkendelsen og skolepraktikken er aftalestof, og Socialdemokratiet vil selvfølgelig stemme for disse forslag.